

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) 2016/1953,

26. oktoober 2016,

mis käsitleb Euroopa reisidokumendi kehtestamist riigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu 30. novembri 1994. aasta soovitus

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 79 lõike 2 punkti c,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Kolmandate riikide kodanike, kes ei täida või enam ei täida liikmesriikide territooriumile sisenemise, seal viibimise või elamise tingimusi, tagasisaatmine sellisel viisil, mille puhul on tagatud nende põhiõigused, eriti tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõttest ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2008/115/EÜ ⁽²⁾ kinnipidamine, on laiaulatuslike jõupingutuste oluline osa, et tagada liidu rändepoliitika usaldatavus ning nõuetekohane ja tõhus toimimine ning vähendada ja vältida ebaseaduslikku rännet.
- (2) Liikmesriikide ametiasutustel on raskusi liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate selliste kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel, kellel puudub kehtiv reisidokument.
- (3) Praegu mitterahuldava tagasisaatmismäära suurendamiseks on oluline tõhustada tagasisaatmis- ja tagasivõtmisalast koostööd liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike peamiste päritolu- ja transiitriikidega. Selleks kulubs ära täiustatud Euroopa reisidokument liikmesriigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks.
- (4) Kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks praegu kasutatavat ühtlustatud reisidokumenti, mis kehtestati nõukogu 30. novembri 1994. aasta soovitusena, ⁽³⁾ kolmandate riikide ametiasutused laialdaselt ei aktsepteeri, muu hulgas seetõttu, et selliste dokumentide turvastandardid on ebapiisavad.
- (5) Seepärast on vaja edendada seda, et kolmandad riigid aktsepteeriksid tagasisaatmise viitedokumendina täiustatud ja ühtset Euroopa reisidokumenti liikmesriigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks.
- (6) Liikmesriigi territooriumil ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmise ja tagasivõtmise hõlbustamiseks tuleks kehtestada turvalisem ja ühtne Euroopa reisidokument liikmesriigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks (Euroopa tagasisaatmise reisidokument). Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi täiustatud turvaelemendid ja tehniline kirjeldus peaksid lihtsustama selle tunnustamist kolmandate riikide poolt. Nimetatud dokument peaks seega hõlbustama tagasisaatmise korraldamist liidu või liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel sõlmitud tagasivõtulepingute ja muude kokkulepete raames, aga ka ametlike lepingutega hõlmamata tagasisaatmisega seonduva koostöö raames kolmandate riikidega.
- (7) Oma kodanike tagasivõtmine on rahvusvahelise tavaõiguse järgi kohustus, mida peavad täitma kõik riigid. Riigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tuvastamise puhul ning dokumentide, sealhulgas Euroopa

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 15. septembri 2016. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. oktoobri 2016. aasta otsus.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT L 348, 24.12.2008, lk 98).

⁽³⁾ Nõukogu 30. novembri 1994. aasta soovitus, mis käsitleb kolmandate riikide kodanike väljasaatmiseks kasutatava ühtlustatud reisidokumendi kasutuselevõtmist (EÜT C 274, 19.9.1996, lk 18).

tagasisaatmise reisidokumendi väljastamise puhul tuleks asjakohasel juhul teha koostööd diplomaatiliste esindustega ja pidada läbirääkimisi kolmandate riikidega, kes sõlmivad kas liidu või liikmesriikidega tagasivõtulepingud.

- (8) Liidu ja kolmandate riikide vahel sõlmitud tagasivõtulepingutes tuleks tunnustada Euroopa tagasisaatmise reisidokumenti. Liikmesriigid peaksid Euroopa tagasisaatmise reisidokumenti tunnustama kahepoolsetes lepingutes ja muudes kokkulepetes, aga ka tagasisaatmisega seonduva koostöö raames kolmandate riikidega, kellega ametlikke lepinguid sõlmitud ei ole. Liikmesriigid peaksid tegema jõupingutusi, et tagada Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi tõhus kasutamine.
- (9) Euroopa tagasisaatmise reisidokument peaks aitama vähendada liikmesriikide ja kolmandate riikide ametiasutuste, sealhulgas konsulaarteenistuste haldus- ja bürokraatlikku koormust ning lühendada haldusmenetlusi, mis on vajalikud riigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks ja tagasivõtmiseks.
- (10) Käesoleva määrusega tuleks ühtlustada vaid Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi vormi, turvaelemente ja tehnilist kirjeldust ning mitte selle väljaandmist käsitlevaid eeskirju.
- (11) Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi sisu ja tehnilist kirjeldust tuleks ühtlustada, et tagada kõrged tehnilised ja turvastandardid, eriti järeletegemise ja võltsimise vastaste kaitsemeetmete valdkonnas. Euroopa tagasisaatmise reisidokument peaks olema varustatud üldiselt äratuntavate turvaelementidega. Seepärast tuleks ka Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi suhtes kohaldada nõukogu määruses (EÜ) nr 333/2002 ⁽¹⁾ sätestatud turvaelemente ja tehnilist kirjeldust.
- (12) Selleks et muuta Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi teatavaid vähem olulisi elemente, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes ⁽²⁾ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.
- (13) Seoses isikuandmete töötlemisega käesoleva määruse raames täidavad pädevad asutused käesoleva määruse kohaldamiseks vajalikke ülesandeid kooskõlas siseriiklike õigus- ja haldusnormidega, millega võetakse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ ⁽³⁾.
- (14) Euroopa Liidu lepingule (ELi leping) ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei osale Taani käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. Arvestades, et käesolev määrus põhineb – kuivõrd seda kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei täida või enam ei täida liikmesriigi territooriumile sisenemise nõudeid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2016/399 ⁽⁴⁾ – Schengeni *acquis*’l, otsustab Taani kõnealuse protokoll artikli 4 kohaselt kuue kuu jooksul pärast nõukogu poolt otsuse tegemist käesoleva määruse üle, kas ta rakendab seda oma siseriiklikus õiguses.
- (15) Niivõrd, kuivõrd seda kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei täida või enam ei täida liikmesriiki sisenemise tingimusi vastavalt määrusele (EL) 2016/399, kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni

⁽¹⁾ Nõukogu 18. veebruari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 333/2002 ühtse vorminguga vormide kohta liikmesriigi väljastatud viisa kinnitamiseks isikutele, kelle reisidokumendi vormi koostav liikmesriik ei tunnusta (EÜT L 53, 23.2.2002, lk 4).

⁽²⁾ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määrus (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad) (ELT L 77, 23.3.2016, lk 1).

acquis' sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ⁽¹⁾; seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

- (16) Niivõrd, kuiõrd seda kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei täida või enam ei täida liikmesriiki sisenemise tingimusi vastavalt määrusele (EL) 2016/399, kujutab käesolev määrus endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ⁽²⁾; seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel, see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav. ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artiklite 1 ja 2 kohaselt, ja ilma et see piiraks kõnealuse protokoll artikli 4 kohaldamist, ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
- (17) Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus – kuiõrd seda kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei täida või enam ei täida liikmesriiki sisenemise tingimusi vastavalt määrusele (EL) 2016/399 – endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu (viimase kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises)⁽³⁾ tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ⁽⁴⁾ artiklis 1 osutatud valdkonda.
- (18) Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus – kuiõrd seda kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei täida või enam ei täida liikmesriiki sisenemise tingimusi vastavalt määrusele (EL) 2016/399 – endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)⁽⁵⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artiklis 1 osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2008/146/EÜ⁽⁶⁾ artikliga 3.
- (19) Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus – kuiõrd seda kohaldatakse kolmandate riikide kodanike suhtes, kes ei täida või enam ei täida liikmesriiki sisenemise tingimusi vastavalt määrusele (EL) 2016/399 – endast nende Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega)⁽⁷⁾ tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artiklis 1 osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL⁽⁸⁾ artikliga 3.
- (20) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid kavandatava meetme mõju tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5

(1) Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

(2) Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

(3) EÜT L 176, 10.7.1999, lk 36.

(4) Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

(5) ELT L 53, 27.2.2008, lk 52.

(6) Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

(7) ELT L 160, 18.6.2011, lk 21.

(8) Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokoll (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

sätetatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealusel artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (21) Ühtsete tingimuste kehtestamiseks ja mõistete selguse tagamiseks on asjakohane võtta käesolev õigusakt vastu määruse vormis.
- (22) Liikmesriigid peaksid täitma oma vastavaid kohustusi, mis tulenevad rahvusvahelisest ja liidu õigusest, eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartast, eeskätt mis puudutab artiklis 19 sätestatud kaitset tagasisaatmise, väljasaatmise või väljaandmise korral ning artikli 24 lõikes 2 osutatud kohustust.
- (23) Nõukogu 30. novembri 1994. aasta soovitus tuleks seetõttu kehtetuks tunnistada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesoleva määrusega kehtestatakse ühtne Euroopa reisidokument liikmesriigis ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmiseks (Euroopa tagasisaatmise reisidokument), eelkõige selle vorm, turvaelemendid ja tehniline kirjeldus.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kolmanda riigi kodanik“– kolmanda riigi kodanik, nagu see on määratletud direktiivi 2008/115/EÜ artikli 3 punktis 1;
- 2) „tagasisaatmine“– tagasisaatmine, nagu see on määratletud direktiivi 2008/115/EÜ artikli 3 punktis 3;
- 3) „tagasisaatmisotsus“– tagasisaatmisotsus, nagu see on määratletud direktiivi 2008/115/EÜ artikli 3 punktis 4.

Artikkel 3

Euroopa tagasisaatmise reisidokument

1. Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi vorm vastab lisas esitatud mudelile. Euroopa tagasisaatmise reisidokument sisaldab järgmist teavet:

- a) ees- ja perekonnanimi, sünniaeg, sugu, kodakondsus, eritunnused ja aadress kolmandas riigis, kuhu kolmanda riigi kodanik tagasi pöördub (kui see on teada);
- b) kolmanda riigi kodaniku foto;
- c) väljaandev asutus, väljaandmise kuupäev, koht, ning kehtivusaeg;
- d) teave kolmanda riigi kodaniku lahkumise ja saabumise kohta.

2. Euroopa tagasisaatmise reisidokument väljastatakse selle liikmesriigi ühes või mitmes ametlikus keeles, kes teeb tagasisaatmisotsuse, ning vajaduse korral esitatakse see ka inglise ja prantsuse keeles.

3. Euroopa tagasisaatmise reisidokument kehtib kolmanda riigi kodanikule, kelle kohta liikmesriik on teinud tagasisaatmisotsuse, vaid üheks reisiks tagasipöördumise sihtriiki saabumiseni.

4. Asjakohasel juhul võib Euroopa tagasisaatmise reisidokumendile lisada täiendavaid dokumente, mis on vajalikud kolmanda riigi kodanike tagasisaatmiseks.

5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 6 vastu delegeeritud õigusakte, et muuta Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi vormi.

Artikkel 4

Tehniline kirjeldus

1. Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi turvaelemendid ja tehniline kirjeldus on sätestatud määruse (EÜ) nr 333/2002 artiklis 2.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja teistele liikmesriikidele Euroopa tagasisaatmise reisidokumendi näidise, mis on koostatud kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 5

Väljaandmise lõivud

Euroopa tagasisaatmise reisidokument on kolmanda riigi kodanikule tasuta.

Artikkel 6

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 3 lõikes 5 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates 7. detsembrist 2016.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 3 lõikes 5 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.

5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

6. Artikli 3 lõike 5 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 7

Kehtetuks tunnistamine

Nõukogu 30. novembri 1994. aasta soovitus tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 8

Läbivaatamine ja aruandlus

Komisjon vaatab käesoleva määruse läbi ja esitab aruande määruse tulemuslikust rakendamisest hiljemalt 8. detsembril 2018. Käesoleva määruse läbivaatamise tulemused inkorporeeritakse direktiivi 2008/115/EÜ artiklis 19 sätestatud hinnangusse.

*Artikkel 9***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 8. aprillist 2017.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Strasbourg, 26. oktoober 2016

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
I. LESAY

LISA

Liikmesriigi nimi

Euroopa reisidokument ebaseaduslikult viibivate kolmanda riigi kodanike tagasisaatmiseks

Väljaandev asutus:

Dokumendi nr:

Kehtiv ainult üheks reisiks lähteriigist:

sihtriiki:

Eesnimi (-nimed):

Perekonnanimi (-nimed):

Sünniaeg:

Sugu:

Kodakondsus(-ed):

Eritunnused:

Aadress riigis, kuhu isik tagasi pöördub (kui on teada):

Väljaandmise koht:

Kuupäev:

Allkiri:

FOTO

TEMPEL